

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 274.

V Ljubljani, v petek 27. novembra 1896.

Letnik XXIV.

Nova nemškutarška spletkarja.

Nulla dies sine linea! Ni ga važnejšega trenutja v našem političnem življenju, da ne bi morali govoriti o prevladi nemškutarstva med nami. Veliko posestvo nahaja se pri nas skoraj da popolnem v rokah naših narodnih nasprotnikov — in to je naše največje, pogubonosno gorje za dobo, ko še velja in dokler bode veljal Schmerlingov volilni sistem. Dokler bode veliko posestvo v deželnem in državnem zboru v toliko odločilni meri zastopano, nemškutarstvo pri nas zaman preganjamo, in je resničen in pošten naroden napredek nemogoč. Kajti kar se v sedanjih dobi šopiri z zvenečim naslovom „narodnega naprednjaštva“, se resno za tako smatrati ne more.

Naši „naprednjaki“ podobni so za las nemškim „heilö“-ancem. V eno mer trobijo med svet in kriče, da je narodnost v nevarnosti. Brez premisleka obsojajo vse treznejše elemente, ki se ne marajo brez-pogojno podati njihovemu tiranstvu in moliti — toda samo z jezikom — malika „absolutne narodnosti“ in njenih namišljenih „prvoboriteljev“. Pa kakor se Schönerianci na Nižjeavstrijskem niso sramovali družiti se z židovskoliberalno kliko zoper svoje nemške — toda seveda krščanske — sobrate, uprav tako se tudi naši absolutni „narodnjaki“ ne strašijo spletkarij in paktiranja z absolutnimi našimi narodnimi nasprotniki, ako to koristi njihovim strankarskim nameram in — kar je poglavitno — škoduje „klerikalcem“!

To je žalostna resnica, — žalostna ne za našo stranko, katere naši liberalci v kljub vsem nemškutarškim zvezam v zmagonosnem njenem prodiranju ovirali ne bodo, pač pa je taka „fijalška politika na očitni kvar našega slovenskega naroda in jedini vzrok, da še danes pravzaprav „le tujcem sreče svit na Kranjskem sije“, da slej ko prej nemškutarstvo pri nas gospodarji.

Odpadnik Schwegel je tisti „Wundermann“, ki so se mu na milost in nemilost podvrgli slovenski liberalci, „jedini pravi“ zastopniki našega naroda. Z njimi v „bratski“ slogi združen roga se odločnemu, toda neuspešnemu odporu „klerikalcev“ in vlada v korist kranjskemu — nemškutarstvu.

To pa ne samo v ozkih domačih mejah in majhnem okviru domače kranjske politike, ampak tudi izven domačega praga na — Dunaju. To je sedaj javno dejstvo, ki se ne da več tajiti.

Pretekli terek namreč bila je v državnem zboru volitev za osrednjo komisijo za pregledovanje zemljiškodavnega katastra. Poslanci posamičnih dežel snili so se bili poprej, da se zedinijo glede oseb, katere naj bi dotična dežela poslala v omenjeno komisijo. Kranjska imela je izbrati si ednega člana komisiji in njegovega namestnika. Izvoljena sta bila, kakor listi poročajo, za Kranjsko Nemeč baron Ludovik Berg, posestnik v Mokronogu, za namestnika mu pa Janko Kersnik, deželni poslanec. To volitev je zopet zmašil naš narodni Mefisto — baron Schwegel. Ta mož je z grofom Turjaškim edini kranjski Nemeč v državnem zboru, v tem ko je slovenskih poslancev kranjskih — osem. In vendar je dosegel, da bode naša dežela v imenovanju, prevažni komisiji zastopana po — Nemeču in ne Slovincu. Kajti g. Kersnik je samo barona Berga namestnik in pride v poštev samo tedaj, ako bi bil baron Berg zadržan, udeleževati se komisijskih posvetovanj.

Ta nova zmaga kranjskega nemškutarstva pa je pisati zopet na rovaš naših — liberalcev. Ferjančič & Co. bili so se zvezali s Schwegelom in Auerspergom zoper naše „klerikalne“ poslance gg. Povšeta, dr. Šusteršiča, Pfeiferja in grofa Hohenwarta. Liberalno-nemškutarška koalicijska bila je vsled tega močna — šest mož, v tem ko so bili naši samo štirje. — Zmaga je bila tedaj lahka.

Pa kakor bi še ne bilo dosti sramotnega pajdaštva, volili in izvolili so slovenski glasovi na prvo

mesto — nemškutarja in bili do cela zadovoljni, da se je Slovincu odredila imaginarna čast neaktualnega namestnika! Res, dalje se brezmiselnost — ovčja krotkost in klečeplazstvo pred gorjanskim „baronom“ že ne da tirati! To je vrhunec nemoške politične odvisnosti, katere obuja v nas le še pomilovalen posmeh.

In zakaj vse to? Čemu se je nadaljevala iškarjotova pot iz deželne zbornice še v državni zbor? Čuj, slovenski narod in strmé občuduj modrost svojih liberalnih zastopnikov: „klerikalci“ so bili gosp. Povšeta kandidirali za člana osrednje komisije in — to se je moralo zabraniti. Ne stvarni, ne narodnostni razlogi ne morejo obveljati, kedar gre našim liberalcem proti „klerikalstvu“.

Komisija bavila se bode poglavitno z vprašanjem, kako na posamezne kronovine pravično in razmeram in potrebam primerno porazdeliti oni poltretji milijon goldinarjev, ki se bode vsled davčne preosnove avstrijskim kmetom — posestnikom odpisal od sedanjega zemljiškega davka. To vprašanje je za naše kmete sigurno velike važnosti, kajti čim večjo svoto bo naš poverjenik v komisiji izposloval za našo deželo, tem več se bode našim posestnikom odpisalo na zemljiškem davku. Veliko bode pri tem poslovanju ležeče na osebnih zmožnostih, pa tudi parlamentarnih konksijah našega poverjenika in na ugledu, ki ga uživa v gospodarsko-strokovnih krogih.

Pač smelo trdimo, da bi si Kranjska smela častitati, ako bi jo mesto barona Berga zastopal v tej komisiji g. Povše, ki je baš v zemljiško-davnih zadevah v zbornici v obče spoštovan in čistan kot strokovnjak, kakoršnih ima naš parlament malo. Poleg tega smatrati je razžaljivo za naš kmetijski stan, da se v zadevah, katere tako živo segajo v njegove življenske interese, prezira može, koje si je sam izvolil za svoje zastopnike, katerim zaupa in od kojih

LISTEK.

Južna Afrika.

Spisal P. Emanuel Drevenšek.

(Dalje.)

III.

Joas des Santos vprašal je najpametnejše Kafre, kam da se po njih mislih podajo duše po smrti, ako so živele pravično in dobro. Na to so odgovorili, da sicer niso v nebesih, kjer biva le Moelumbo, pač pa pridejo duše pobožnih v prav prijetne in lepe kraje, koder so prav blaženi in imajo vsega v izobilju. Iz tega zamoremo sklepati, da imajo mnogi teh divjakov približne pojme o Bogu in neumrjivosti duše. Malo število verskih predpisov, katere so jim predniki zapustili, vsi prav verno spolnujejo in se tudi sila natančno drže praznikov, tako da celo osramote nekatere kristijane, ki z delom ali pa nerodnostjo svete dneve skrunijo. Divjaki ob prazniku niti živali niso ubili, ki so jo rabili v hrano, in tudi niso pustili, da bi bil kdo v njih deželi to storil. To nam priča sledeča dogodba: Neki Portugalec popotoval je skozi njih deželo in naletelo se je, da je prišel v kraljevo mesto, ko so ravno velik praznik

obhajali. Dal je za se in za svoje spremljevalce zaklati vola, da bi ga povžil. Pa ogleduhi, katere je bil kralj poslal na skrivnem opazovat, kaj da delajo tujci, so to hitro naznanili. Na to jim kralj prepove pod smrtno kaznijo vola raztelesiti, ampak naj ga puste ležati, kakor je, dokler ga razsrjeni Bog sam ne povzije. Portugalski so morali tedaj pustiti vola, v katerem je bilo še vse drobovje, in zato je v veliki vročini nastal grozen smrad. Praznik je že davno minul, a še niso smeli kacega družega vola zaklati, in ko so kralju poslali daril, jih je poslal nazaj s poveljem, da morajo Portugalce zapreti v tisto poslopje, koder je še vedno ležalo smrdeče volovo truplo. Še le čez nekaj dni so Kafri Portugalce spustili, ki so mislili, da so dovolj kaznovani. Kralj bi bil toraj preje pustil, da bi bila vsled smrada nastala kuga, ko pa bi bil le za pičico odjenjal od postave.

Quetive imel je telesno stražo, broječo 300 do 400 mož, ki so se imenovali inficio t. j. rabeljni, ker so ti ljudje izvrševali smrtno obsodbo. Koderkoli so se pokazali, vzbujali so strah in grozo in nikdo jih ni rad srečaval, ampak se je ognil, če je le mogel, ker si ni bil svest, da ga ne popadejo ali po kakem naročilu ali iz jeze ali pa celo iz ne-

previdnosti. Ako so dobili nalog, da morajo koga spraviti na oni svet, hodili so trumoma krog palače in kričali: inhama, inhama, s čemer so hoteli naznaniti, da bodo koga umorili. Če so imeli koga obesiti, nosili so dolgo vrv krog vratu in jedno krog pasa. Ako pa so bili oboroženi z nožem ali kijem, pomenjalo je to, da bodo komu glavo vzeli. Tacega so najprej s kijem pobili, potem pa mu vrat prerzali. — Ako mu niso mogli dokazati krivde, uporabljali so tako zvane božje sodbe, t. j. poskušali so ali s strupom, ali z ognjem ali z vodo. Skušnja s strupom se je imenovala „lukasle“ in je obstajala v tem, da je moral obtoženec veliko posodo tacega strupa izpiti; ako mu ni škodoval, bil je nedolžen. Marsikateremu je srce v hlače zlezlo, če je le videl veliko posodo strupa, in je kar obstal. Skušnja z ognjem (xoqua) je obstajala v tem, da je moral obtoženec oblizniti razbeljeno železo. Znani so slučajji, v katerih so obtoženci po trikrat obliznili tako železo, pak se jim ni nič žalega zgodilo. Tretja skušnja je bila skušnja z neko grenko vodo (calao), katero je moral dotičnik izpiti; če jo je zamogel izbljувati, dobro zanj, če pa ne, bil je kriv in po tem kaznovan. Joas des Santos sam je videl, da se je jedenkrat nekdo nad to grenko vodo zadavil. (Dalje sledi.)

pričakuje, da mu bodo po vesti in znanju zvesti branitelji v tužni borbi za njegov obstoj.

Posebno ilustracijo pa zadobi ta najnovejša nemškutarška spletkarja, ako se jo gleda skozi megleni perspektiv porajajočega se — jugoslovanskega kluba. V istem hipu, ko se vrše posvetovanja o osnutku tega zgolj in vseslovenskega kluba, zahaja naša liberalna stranka nazaj k staremu svojemu ljubimcu — nemškutarstvu in se veže z njim zoper bodoče svoje klubovce! Ali naj tako postopanje potrdi naše poslance v veri, da je liberalcem do resnega in trajnega sporazumljenja? V istem trenutku, ko podajajo desnico našim poslancem v spravo in zvezo v imenu narodnosti, izdaja in prodaja se ista narodnost našim nasprotnikom in uprizarja najgorja felonija! — Lepe avspicije to, ki se v njih oživotvarja politična naša bodočnost za dobo bodočih šest let!

Naši kmetijski posestniki pa naj si dobro zapomnijo to dejstvo, ki z nova izpričava, koliko je mar našim liberalcem do resničnega blagorja — kmetijskega stanu! Volilci bodo svojedobno iz preziranja svojih poslancev izvajali svoje posledice.

Državni zbor.

Dunaj, 26. novembra.

Naučni minister je predložil načrt zakona glede uravnave služb asistentov na vseučiliščih, tehnikah in vis. šolah za obdelovanje zemlje ter konstrukterje na tehniških vis. šolah.

Nato zbornica nadaljuje razpravo o uravnavi uradniških plač.

Posl. J a n d a nasvetuje, naj se člen V. glasi: „Z izvršitvijo tega zakona, katerega veljavnost naj se določi s posebnim zakonom, se pooblašča skupno ministerstvo“.

Poročevalec dr. B e e r polemizuje z grofom Zedtwitzem, ki je izjavil, da s tovariši noče glasovati za odsekov nasvet, ker bi se s tem zopet pomnožili drž. dolgovi. Tudi odsek, pravi govornik, noče novih dolgov, ker se bodo višje plače uradnikov pokrile s prebitkom in zvišanjem posameznih davkov. Predlog posl. J a n d e naj se odkloni, kar se je tudi zgodilo pri glasovanju. Zbornica tudi odkloni s 123 proti 114 glasovom predlog grofa Zedtwitza, da naj bi zakon stopil v veljavo s prvim dnevom prihodnjega meseca, ko je bil objavljen. Dalje je zbornica odklonila s 141 glasovi proti 108 predlog odsekov, da bi zakon stopil v veljavo s 1. jul. 1897.

Na glasovanje pride vladni predlog, ki ne določa, kdaj stopi zakon v veljavo. Na željo grofa Kuenburga se seja pretrga za 10 minut.

Ko predsednik zopet sejo otvori, izjavi dr. Kopp, da vlada izrablja vse stranke; dr. Kaizl v imenu Mladočehov izjavi, da so za zboljšanje plač nižjim uradnikom, da pa ne delajo politične kupčije.

Zbornica konečno z veliko večino vsprejme vlad. predlog, da zakon stopi v veljavo z dnem objave; istotako obveljati dve resoluciji posl. Marcheta, da se dovolijo draginske doklade uradnikom, ki službujejo v kopalniških in letoviških krajih, ter da vlada preskrbi za boljše stališče oskrbnih uradnikov.

Nato pride v razpravo zakon o začasnih uredbi plač državnih službanih, izvzemši one pri pošti in brzojavu.

Posl. G e s s m a n n naglašja, da so služabniki pri nekaterih uradih z 250 gold. letne plače pre slabo oskrbljeni, zato se širi razvada daril. Isto velja o slugah pri okr. sodiščih.

Posl. M a r c h e t želi, da se služabnikom s 500 do 550 gld. letna plača zviša na 600, oziroma 550 do 600 na 650 gld.

Dr. K o p p nasvetuje resolucijo, da vlada predloži zakon, po katerem naj se uravnajo plače in preskrbovanje za starost onih oseb, ki pri državnih uradih oskrbujejo pisarniške posle.

Finančni minister vitez Bilinski naglašja, da z ozirom na razne nasvete glede zvišanja plač državnim služabnikom v trenutku ne more naznaniti dotične višje svote. Le ko bi se vsem zvišala plača po 50 gld., bi to znašalo pol milijona na leto. Pomisliti tudi treba, da poštna uprava oziroma trgovinsko ministerstvo zahteva za poštne sluga najmanj 620.000 gld. Vlada ima doslej zanesljive podatke le glede diurnistov, katerih je okoli 8000. Za te se bode plača primerno zvišala iz pavšalov. Diurnistov vlada ne more prevzeti med uradnike, na vsak način pa se morajo zavarovati za slučaj bolezni in za starost. In to se bode zgodilo, kakor je vrejeno pri

državnih železnicah. V ta namen bode vlada prihodnje leto zahtevala potreben kredit.

Posl. K r a u s obžaluje, da se višjim uradnikom plače zvišujejo, dočim se pri najnižjih tako stiska.

Poslanca K u r z i n E r b izročita več resolucij, posl. K o b l a r priporoča boljše plače za diurniste, posebno pa zavarovanje za slučaj bolezni.

Por. B e e r nasvetuje, naj se vsprejme predlog odsekov, ker bode vlada v kratkem predložila definitiven zakon glede služabniških plač. Zbornica odkloni vse preminjevalne predloge ter vsprejme §§ 1 do 5 brez premembe. Glede § 6., ki določa, da zakon stopi v veljavo s 1. julijem 1897, nasvetuje posl. P i e t a k, naj se glasi tako, da stopi v veljavo z dnem objavljenja.

Posl. W r a b e t z se temu protivi, češ, da se diurnistom pač lahko plače zboljšajo iz blagajniških preostankov. Istega mnenja je dr. K r a u s.

Finančni minister naglašja, da je uradnik s 600 gld. plače revnejši, nego diurnist s 500 gld.

Za zboljšanje plač služabnikom se bode potrebovalo 1.700.000 gld., ki pa niso še v proračunu. Zato naj ostane vladni predlog.

Govoril je še naučni minister, potem se seja konča; prihodnja jutri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. novembra.

Kdo bo bodoči nižje-avstrijski deželni maršal? Razni dunajski listi se pečajo v zadnjem času v obili meri z imenovanjem deželnega maršala. Gotovo je sicer in tudi povsem pravično, da izide predsednik temu deželnemu zboru iz srede protisemitske stranke, kajti po tej se mora sedaj vse ravnati, ker je židovskim liberalcem odvzeta vsaka najmanjša moč. Gré se toraj sedaj le še za osebo samo, ki bo tako srečna, da pride na sedež deželnega maršala. Pred seboj imamo dve kombinaciji. Prva želi podeliti čast maršala baronu Gudenusu, konservativnemu kompromisnemu kandidatu iz skupine veleposestnikov, za njegovega namestnika pa je določen dr. Kopp. Proti temu pa zavzema svoje stališče krščansko-socialna stranka, ker ji je iz mnogih skušenj znano, da od zastopnikov veleposestva ni pričakovati nikakih ugodnostij za nižje stanove. Ona toraj predlaga za prvo mesto princa Liechtensteina, njegovim namestnikom pa dunajskega župana Strobacha. Iz poslednje kombinacije se seveda židovsko-liberalna klika norčuje na vse možne načine ter jim že naprej svetuje, naj si izbijejo iz glave to abotno misel. Naj si bode že kakor hoče, gotovo pa je, da ima princ Liechtenstein mnogo več zaslug za nižje stanove, in za te se gré v prvi vrsti, kakor pa katerikoli si bode konservativen veleposestnik.

Glavar Schöffgotsch in židovski liberalci. Vsakdo naših bralcev se bode spominjal, s kolikim pogumom so kovali židovsko-liberalne korifeje interpelacijo na ministerskega predsednika radi pozdrava grofa Thuna na katoliškem shodu v Solnogradu. Toda, kakor so bili vodje poprej pogumni, tako so bili potem pobiti in poraženi, ko jim je grof Baden z odločnimi besedami povedal, kar jim gre. Marsikdo bi si bil mislil, da jim bo ta grozovit udarec za vselej vzel veselje, podajati se v tako nevarne boje. In vendar, zgodilo se je ravno nasprotno. Kolvodje so menda komaj čakali nove ugodne prilike, da bi povzdignili svoj hripav glas za v nevarnosti se nahajajoče — židovstvo, oziroma brezverstvo. Kot nalašč jim je prišel osnovalni shod katoliškega učiteljskega društva za Predarlško, in glavar Schöffgotsch se še ni oddahnil od svojega napora pri pozdravnem govoru, že je bila skovana fulminantna interpelacija in, ako bi ta ne pomagala, tudi še nujni predlog, pred katerim bi se moral tresti ves „omikani“ svet. Ministerski predsednik jim je res odgovoril in — gotovo je s tem zadoščeno njihovu razžaljenemu brezverskemu čutu! Sami kolvodje res menijo, da so dobili tak odgovor, kakoršnega so pričakovali. Toda temu ni tako! Grof Baden v svojem odgovoru niti z najmanjšo besedico ni pokazal, da ne odobrava glavarjevega govora v s t v a r n e m oziru; on prav nič ni obljubil, da ne predloži zakona ali ne ukrene kaj drugega, kar bi pospeševalo zahteve „klerikalcev“. Ali so toraj kolvodje kaj dosegli? Menimo, da bore malo! No blamaž ste že navajeni, čim več, tem bolje za — nas!

Potovanje srbskega kralja in preobrat v srbski politiki. Srbski kralj se nabaja sedaj na italijanskih tleh, v večnem mestu Rimu, potem

ko je bil preprijazno vsprejet na dunajskem dvoru in se je posebno dolgo mudil pri vodji zunanje politike, grofu Goluhovskem. Tudi italijanski kralj Umberto ga je vsprejel prijazno. Včeraj je obiskal Aleksander tudi sv. očeta, pri katerem je ostal skoro jedno uro, in zvečer mu je vrnil ta poset državni tajnik kardinal Rampolla. Ob tej priliki povprašujejo se in si belijo glave razni politiki o namenu tega potovanja. Z avstrijskim cesarjem se je sešel še le pred kratko dobo povodom otvoritve Železnih vrat. In tudi v Italiji nima srbski kralj ničesar iskati, bi si mislil vsakdo, kdor le površno sodi o tem potovanju. Vse mogočnejše države so že zvezane bodi si v javne ali tajne dvo- ali trozveze in torej se tudi Srbiji ne more zameriti, da si gre iskat vsestranskih zaveznikov. Res je sicer, da je še mnogo Srbov, ki pričakujejo rešitve jedino le od ruske strani, in tudi vlada sama je bila pred nedavnim časom prijazna tej ruski ideji. Kralj Aleksander pa je uvidel, da je nujna potreba, spraviti se tudi z najbližjim sosedom, z Avstrijo, tembolj, ker je blagostanje Srbije v marsičem odvisno od dobrih razmer mej sosedno Avstrijo. V tej misli pa ga je še bolj utrdila znamenita izjava grofa Kalnokyja: „Avstrija želi samo samostojnega in vspešnega razvoja balkanskih narodov.“ Umevno je, da so srbski domoljubje z veseljem pozdravili to izjavo in si skušali še bolj utrditi to prijateljstvo. To pa je namen potovanja na Dunaj in, ker je Italija avstrijska zaveznica, se spodobi, da se iz enakih ozrov počasti z obiskom tudi kralj Umberto. Ekonomični in komercijalni interesi balkanskih držav pridejo torej tu v prvi vrsti v poštev.

Italijansko-abetesinska mirovna pogodba in Anglija. Angleški sebičneži niso nič kaj zadovoljni s pogodbo, katero sta sklenila italijanski zastopnik Nerazzini in pa abesinski neguš Menelik. Najbolj jih bode v oči člen V. mirovne pogodbe, kateri prepoveduje italijanski vladi, odstopiti dosedaj si priborjeni svet na afriških tleh kaki drugi državi, in da mora italijanska vlada, ako bi hotela iz lastnega nagiba opustiti sedanjo Eritrejo, prepustiti ta svet Etiropiji. Angleška vlada si je to stvar vse drugače predstavljala. Menila je namreč, da pripadejo svojedobno, kadar se jih Italija naveliča upravljati, vse pokrajine, toraj tudi Masava in Kasala, egipčanski pokrajini, kateri so že spočetka pripadale. Kaj hočejo pomeniti te „pobožne“ želje sebičnih Angležev, si misli lahko vsak, kdor količkaj pozna njihovo dosedanje postopanje v afriškem vprašanju. „Pall Mall Gazette“, glasilo teh sebičnežev, naravnost izjavlja, da Menelik nima niti sence pravice do te pokrajine, ker je bila že spočetka egipčanska lastnina. — No, kralj Menelik bode že vedel spolniti angleške želje ter jim morda še določeneje ko Italijanom pokazal, da si ne da mnogo zapovedovati. Tudi že minulo leto so angleški vojaki nemalokrat morali čutiti zamorske pesti, in kaj jednakega v podvojeni meri se jim lahko še znova pripeti, ako bodo le preveč rogovilili po afriških tleh.

Cerkveni letopis.

Iz Rima.

(Konec.)

Po mnogih vsakovrstnih težavah sem 11. avgusta prišel v Adis Ababa, kjer me je Negus prijazno sprejel, kakor je Vaši Svetosti že znano, in mi skazal čast kakor poslancu svete stolice. Poslal mi je naproti 150 vojakov, katere so spremljevali mnogi deželani in zemljemerec Ilg, katerega je vladar pooblastil, da me v njegovem imenu pozdravi s srčnim: dobro došel!

Drugi dan 12. avgusta okoli poldne me je vladar sprejel v slovesnem zaslišanju v svoji palači. Spremljevali so me tja vsi abesinski duhovni, katerih je v Adis Ababa kakih 50. Stopil sem pred kralja in ves kraljevi dvor ter sem razložil namen svojega poslanstva.

Kralj je odgovoril z besedami, katere so Vaši Svetosti že znane, rekel je: „Papež je oče nas vseh, on ima pravico nam pisati in nam svoje želje naznaniti. Videla se bova z Vami ter se dogovorila o predmetu papeževga pisanja.“

Pričakoval sem potemtakem novega zaslišanja, pa post in praznik vnebovzetja, kakor ga koptiška cerkev več dni obhaja, sta vladarja Menelika zadržavala, da me ni pred 28. avgustom v zaslišanju vsprejel. Pri tem zaslišanju sem razodel Negus Negesti-ju pravi pomen mojega poslanstva, da namreč sveta stolica nikakor ne želi zoper prave koristi Etiropije nanj vplivati. Vladar me je razumel in je bil

Dnevne novice.

V Ljubljani 27. novembra.

jako zadovoljen in se je že odločil, vse vjetnike, izvzemši častnike, oprostiti. Kmalu se je po celem mestu Adis Ababa širila novica, da se bodo vjetniki kmalu povrnil v svojo domovino. Naročeno je tudi že bilo, da bi se vjetniki v glavno mesto sklicali, za kar bi se potrebovalo kakih 15 dni, ker so bili po vaseh razkropljeni, in potem naj bi odrinili proti Gibuti. Vladar mi je potem pismeno naznanil, da bode v kratkem odgovoril Vaši Svetosti.

Cez sedem dni, bilo je v nedeljo 6. septembra, pride v Adis Ababa poslanec od morskoga obrežja in prinese novico, da so Italijani zasačili holandsko ladjo s puškami in strelivom, namenjenim za Abesinijo. To naznanilo so spremljevale še druge mnoge govornice gledé sovražnih namenov italijanske vlade proti Abesincem.

Te govornice so bile več ali manj prazne, pa ker so se družile z resnico gledé plena holandske ladije, je vse to močno razburilo duhove po mestu Adis Ababa. Še tisto nedeljo, ko se je ta novica zvedela, je vladar sklical veliki zbor v svoji palači, kjer je dva dni zaporedoma bilo zborovanje. 9. septembra sem zvedel, da je Menelik svoj sklep predrugačil in da ubogi vjetniki nimajo upanja, da bi bili oproščeni.

Vladar je bil jako potr in ni vedel, kaj bi gledé Vaše Svetosti ukrenil; mislil je, da bi oprostil vsaj nekoliko vjetnikov, pa zopet se mu je to premalenkostno zdelo za skupnega očeta kristijanov, ki je prosil za oproščenje vseh vjetih. V tej silni dvojbi je bil celih 15 dni in ni vedel, kaj bi Vaši Svetosti odgovoril.

To sem zvedel od nekega abesinskega veljaka, ki je bil v bližini Menelikovi. 25. septembra na večer pa mi je zemljemerec Itg v imenu Negusa izročil odgovor Menelikov Vaši Svetosti. Celo uro sva govorila in razložil mi je veljavne razloge, katere so vladarja prisilile h takemu ravnanju. Zagotovil mi je, da je bil vladar že popolnoma pri volji, vjetnike oprostiti, ko bi se le ne bilo zgodilo, da so Italijani zasačili holandsko ladjo Doelwyk, in bi se ne bile širile one novice, da namreč namerava italijanska vlada nadaljevati sovraštvo in vojsko zopet pričeti. Povedal mi je tudi, da je bil kralj po končanem zborovanju jako žalosten, ker mu nepričakovane okoliščine ne dopuščajo, Vaši Svetosti zadostiti in dati novo spričevanje resničnega spoštovanja. Naznanil mi je naposled, da me bode Negus 1. oktobra sprejel v zaslišanje.

1. oktobra tedaj mi je Menelik izročil svoje pismo z odgovorom na Vašo Svetost. Tudi mi je sam zagotovil, da je zelo žalosten, ker Vaši Svetosti, ko Vas kakor očeta čišla, ne more ustreči z oproščenjem vjetnikov. Odgovoril sem Negusu, da je bil namen svete stolice, le za to prositi, ker pa kraljeva svetlost sodi, da korist njegovega kraljestva zahteva, da se vjetniki ne oprostijo, tedaj se uklonim tej določbi in mi ne ostaja drugoga, kakor se zahvaliti za prijazen in gostoljuben sprejem v njegovem kraljestvu in da mu želim še mnogo let srečnega vladanja. Ko sem se od njega poslovil, mi je podaril v spomin svoje kraljeve naklonjenosti velik abesinski križ.

Nemudoma sem se nato podal na pot v Rim, da Vaši Svetosti poročam o izidu svojega poslanstva, katero je trajalo pet in pol meseca. Zapustil sem Adis Ababa s solznimi očmi; srce me je bolelo pri misli, da zapustim te revne vjetnike, s katerimi sem skoraj dva meseca preživel in z njimi delil strah in upanje, bolest in veselje. Za časa svojega bivanja sem jih krepčal s tolažili naše sv vere in vsako nedeljo so v mnogem številu pribitili k sv. maši. Zatrjujem v pričo Boga, da sem za nje čutil z vso ljubeznijo Vašega blagega očetovskega srca. Ko sem prišel v Abisinijo, blagoslovil sem v Vašem imenu vse vjetnike, ki so bili v Adis Ababa in druge, katere sem na potu srečaval. Blagoslovil sem jih tudi pri svojem odhodu ter prosil Boga, naj bi poslal drugega oprostitelja, ker je On sodil, da moja ponižna oseba ni vredna te časti.

To je, Najsvetejši Oča, poročilo, kolikor mogoče natančno o mojem poslanstvu, ki mi je bilo naloženo; položim je k nogam Vaše Svetosti in prosim apostolskega blagoslova.

Pisano v Rimu, dne 11. novembra 1896.

† Ciril, škof Cezarenski.

(Častne diplome.) V sredo 25. t. m. je deputacija društva „Glasbene Matice“, predstojnik Ravnihar, namestnik Svetek in šolski vodja Gerbec, v slavnostni seji dne 16. aprila častnim članom imenovanemu dež. predsedniku baronu Heinu izročila jako okusno izdelano diplomo. Na govor predstojnika, v katerem se je najtopleje zahvala izrekla za veliko naklonjenost v korist in prospeli društva, je gosp. deželni predsednik v najljubnejših besedah naglašal blagotvorno in zaslužno delovanje društva in je posebno povdarjal, da njegova skromna želja velja jednako društvu, kakor celemu našemu stolnemu mestu, ker se oba v svojih koristih ozko spajata. — Diplomo so podpisali načelnik pevskega zbora Vencajz, predsednik društva Ravnihar, podpredsednik Svetek in bivši tajnik D. Foerster. Na elegantno izdelanih platnicah je v sredi grb in monogram g. barona Heina, v besedilu pa je lično napisano posvečenje in zahvala. — Ob enem ste došli še drugi dve diplomi za častnim članom imenovanega g. dvornega svetnika Fr. Šukljeja in za slavnega skladatelja gosp. Dvořaka, kateri boste pri trgovcu Kollmanu razpostavljeni in se potem pošljete na svoji adresi.

(Imenovanje.) Deželni predsednik je imenoval računskega oficijala Jerneja Kilarja računskim revidentom, računskega asistenta Antona Hozhevarja računskim oficijalom in praktikanta Alojzija Umbergerja računskim asistentom pri deželno-vladnem računskem oddelku.

(Iz Novega Mesta.) Veselica, ki jo je priredila pretečeno nedeljo „Kat. družba rokodelskih pomočnikov v Novem Mestu“, je bila prav lepa. Igrali so igrokaz „Vsak po svoje“ in burko „Srečen konec“. Igrali so dobro. Občinstva je bilo nenavadno veliko. — Tukaj snujemo sedaj novo društvo: „Katoliško društvo za mladeniče“, namreč za rokodelske učence. Če hočemo imeti vrlih katoliških rokodelskih pomočnikov in mojstrov, vzgojimo si jih! Začnimo koj z vajenci. Doba okolo 15., 16. leta je za mladega človeka tako znamenita: mladenič se razvija in se že nagiba na to ali ono stran. Nagnimo jih na dobro stran! In pa tako nekako zanemarjena je rokodelska mladina v teh letih. Z verskimi vajami, s poukom o verskih resnicah in raznih znanostih, mladeničem potrebnih in koristnih, z zabavami s patjem, z deklamacijami in s predstavami in s knjižnico pa s podpiranjem udov v boleznih ali drugih potrebah hoče novo društvo skrbeti za duševne in gmotne koristi mladeničem. Bog daj svoj blagoslov!

(Iz Trziča.) Dne 25. t. m. ob 3/4 na eno po noči umrl je upokojeni učitelj g. Janez Debelak v Trziču v 82. letu svoje starosti. Blagi ranjki se priporoča vsem svojim prijateljem, znancom in nekdanjim učencem v molitev in pobožen spomin.

(Iz Aleksandrije) 20. nov. Kakor je že na kratko poročal Vaš cenjeni list, posrečilo se je našemu rojaku dr. Karolu Pečnik-u, mestnemu zdravniku v Aleksandriji, znanstveno dokazati, da so stari Egipčani že pred 5000 leti poznali vodozdravilstvo ter da je voda najstareje zgodovinsko dokazljivo zdravilo. Hijeroglifirani motiv temu je mogočna plošča iz temnorudečega porfirja, ki je posejana z mnogimi deloma še nepoškodovanimi starimi hijeratično-simboličnimi hijeroglifi. Plošča stoji pri Kahiri v okrožju starega Mamfa (Memfis), na meji nilske doline in saharške puščave, kakih 1900 m oddaljena od gizeških piramid proti Sahari. Po času pripada hijeroglifirani predmet jednej prvih staro-egiptskih dinastij, tedaj pred ali pa najmanj v čas velike piramide kralja Hufu-ta (grški: Heops), ki jo je po zgodovinskih sporočilih vzdignil do ponosne, oblačne visočine. Stvar je visoke znanstvene vrednosti posebno za zgodovino zdravilstva. Znani egiptolog dr. Ghionzès, kr. grški konzul za gor. Egipet, pomagal je prijateljski našemu rojaku utemeljiti in podpreti nekatere malenkosti. Več francoskih, nemških in angleških časopisov je že prineslo o tem članke. Cestitamo srčno učenemu zdravniku in egiptologu, dičnemu koroškemu Slovencu, dr. Pečnik-u.

P. H. R.

(Nesreče.) Pretečeni ponedeljek se je ponesrečil J. Mlakar iz Leš. Hodil je okrog z mlatilnico ajdo

mlatit, a vsled neprevidnosti mu je stroj odtrgal vse prste jedne roke. — Zadnji teden je pod se spravila petletna kobilica svojega gospodarja na Koritnem pri Bledu ter mu zdobila s kopiti desno nogo. — Pri oberanju storžev sta si v Gorjah zlomila jeden nogo, drugi roko.

(Utopljenec.) Minulo nedeljo 22. t. m. so dobili, kakor smo že poročali, v Mošah pri Smedniku sredi Save mej skalovjem do pasa že s prodrom zasuto možko truplo. Komisija došla iz Kranja ga je raztelesila, a se ni nič izrazilo. Utopljenec je bil najbrže že do mesec dni v vodi, ker mu je že voda objedla vse lase, nos in oči. Pri nesrečniku se ni dobila nikaka stvarca razun bore delavske obleke. Imel je do kolen segajoče dobre škornje s podkovami, hlače iz gorenjskega sukna, srjaco in vestjo. Velik je do jednega sežnja, čvrste in krepke postave. Pod nosom je bilo še malo sledu, da je imel brke. Star je moral biti kakih 30 let. Ker ga tu nikdo ni mogel spoznati, se sodi, da je bil ponesrečenec bržkone kak delavec z višje Gorenjske in da ga je oni dan narasla Sava doli prinesla. Onim, ki utegnejo iz teh vrstic utopljenca spoznati, naznanjamo, da je bilo truplo njegovo 24. t. m. v Smedniku cerkveno pokopano.

(Razpisane učiteljske službe.) Na jednorazrednici v Zlogu je izpraznjeno mesto učitelja-vodje v četrtem plačilnem razredu z letno doklado 30 gl. in prostim stanovanjem. Prošnje je uposlati do 12. decembra okrajnemu šolskemu svetu v Kamniku. — Na dvorazredni ljudski šoli v Šmarjeti in Skocijanu je do 20. decembra razpisana služba drugoga učitelja z letno plačo 450 gl. Prošnje okr. šolsk. svetu na Krškem.

(Iz Prage.) 22. nov. Pri zadnji seji mestnega zbora se je poslovil župan Gregor od odbornikov ter se vsem zahvalil za pomoč, ki so mu jo skazovali pri uradovanju. Kdo bode njegov naslednik, se še ne ve; namestnika sta Podlipny in Srb. — Že večkrat se je govorilo o tem, da naj izhaja jedini katoliški dnevnik „Čech“ zjutraj. Začel je že tudi tako izhajati, a neugodno razmerje je prisililo izdajatelja, da je jutranjo izdajo ustavil. Zdaj se bota najbrže združila imenovani časopis in „Več. Noviny“ v jeden večji list. Danes je zelo potrebno, da se stari borilec krepko podpre, zatoraj je upati, da se stvar dobro izteče. — Na Vinohradih je umrl g. Janez Vokoun, domoljub in človekoljub, kakoršnih na Češkem ni veliko. Zapustil je za razne dobre namene nad 50.000 gl.; v svojem življenju je razdal več kot 200.000 gl. Casten mu spomin! — Filozof Beneš Palaty, doma na Moravskem, je iskal tukaj službe. Kot profesor je ni mogel dobiti, a dobil je ni tudi kot pišč. Godilo se mu je jako slabo, nazadnje je od lakote znorel. Na razne slavnosti se zmeče toliko tisoč, inteligenca mora to storiti, a za inteligentnega mladeniča kruha nima. Kje so dijaška podpora društva ostala? Pri nas znajo mnogi domoljubi nadejno mladino tako vrlo podpirati, da jo spravijo v obup. Nekateri veletrgovci najemajo absolvente in absolventke trgovske šole za dva meseca na poskušnjo, in po preteku kratkega časa jih odslové, da najamejo pod istimi pogoji, torej brez plače, druge. K takemu izsesavanju se seveda molči: to je domoljubna tvrdka, dosti!

(Kaj imamo prav za prav nemškega?) vprašuje se neki berlinski časopis in pride k sledečemu odgovoru: Najlepša nemška drama je francoska, najlepša nemška opera je laška, najboljši nemški sir je holandski, najlepše nemške toplice so ruske, najboljše nemške žveplenke so švedske, najboljši nemški tobak je turški, najlepši nemški stroji so ameriški, najboljši nemške salame so poljske, najboljši nemško vino je španjsko, najlepše nemške podobe so francoske, najboljši nemški likerji so angleški, najboljša nemška kuhinja je češka, najboljše nemške slaščice so belgijske, najboljši nemški prašiči so ogerski in najboljši nemški rodoljubi so židovski.

Društva.

(Odbor akad. tehn. društva „Triglav“) javlja, da se bode 1. javno redno zborovanje vršilo dne 28. t. m. ob 1/6. uri zvečer s sledečim vspešdom: 1. Čitanje zpisnika, 2. poročilo odborovo, 3. slučajnosti. — Lokal: Društvena čitalnica. (Brunngasse, 5.)

Najbolje priporočena
za prekrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Telegrami.

Dunaj, 27. novembra. Včerajšnjega posvetovanja radi osnove jugoslovanskega kluba vdeležili so se bili skoro vsi slovenski in hrvaški poslanci. Posvetovanje trajalo je poldrugo uro, konečno se je izvolil redakcijski komite, obstoječ iz poslancev: Borčić, Ferjančič, Laginja, Perič in Šusteršič, da sestavi komunike. Komite se je sešel zvečer in sestavil komunike, ki se objavi v soboto v vseh slovenskih listih.

Dunaj, 27. novembra. Glavni svet avstro-ogerske banke se je posvetoval včeraj o odgovoru na vladna dopisa glede obnovitve privilegija ter določil nekatere glavne točke.

Trst, 27. novembra. Že več dnij razsaja tu in v okolici zelo močna bora, ki je povzročila precej škode na poslopih in nasadih. Na bolj odprtih mestih je tako močna, da podira ljudi na tla ter meče raz streh opeko in omet.

Most, 26. novembra. V tukajšnji kaznilnici je navstal požar, ki je vničil veliko volnene zaloge ter tudi sicer pri ljudeh in blagu povzročil precej škode.

Budimpešta, 27. novembra. Presvetli cesar je vsprejel včeraj popoldne deputacijo razstavnih komisij ter ji izrekel Najvišjo zahvalo za požrtvovalno, vztrajno delovanje v prosep trgovine in obrta. Konečno je želel presvetli cesar blagoslova za domovino, v kateri naj se prične vztrajno, domoljubno delo, končavši svoj govor z besedami: v delu je moč!

Budimpešta, 27. novembra. Včeraj zvečer se je sešla liberalna stranka ogerskega državnega zbora k prvemu posvetovanju.

Pariz, 27. novembra. V včerajšnji seji poslanske zbornice je predlagal posl. Jourdan povodom razprave o proračunu za naučno ministerstvo, naj se tekom dveh let poddržijo vse deklishe šole ter se izroče izključno državnemu nadzorstvu. Temu predlogu se je upiral poročevalec iz finančnih razlogov, in ministerski predsednik Meline, ki je smatral ta predlog samo za boj proti vladi. — Predlog se je odklonil s 326 proti 237 glasovom.

Rim, 27. novembra. „Italie“ poroča, da se je včeraj podpisala v Harraru mirovna pogodba, sklenjena v Adi-Sabeba, in da se Nerazzini povrne v Rim sredi meseca decembra.

Hamburg, 27. novembra. V tukajšnjih ladjedelnicah in skladiščih stavkuje skupno okolu 8000 delavcev. Včeraj je dospelo iz Anglije in Švedije več novih močij.

London, 27. novembra. Neki angleški list poroča, da se je velikemu knezu Nikolaju posrečilo, pridobiti cesarja Fran Josipa za eventualno delitev Turčije pod gotovimi premisami, kojih vresničenje se bode baje še počakalo, predno se bode delitev izvršila. V znamenje novega avstro-ruskega sporazumljenja sklenilo se je baje, da cesar Fran Josip pričetkom leta 1897, mogoče da že meseca prosinca, obiše ruskega carja v Petrogradu,

Nemčijo pa da se bode o tem sporazumljenju samo obvestilo, ne da bi se jej odredila kaka turška pokrajina. Za odškodnino podpirala bi Rusija Nemčijo na Kitajskem.

Za slabotne

bolehave vedel pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušene učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)** priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic gld. 4:50. (122 50—40) 2

Tujci.

24. novembra.

Pri **8 omu**: Wagenführer, Wassing, Walther, Goldner, Beckmann, Spitz, Klinger, Goldhamer, Tauber z Dunaja. — Pollak iz Grada. — Havas, Klein iz Vel. Kaniže. — Engelsberger, Posch iz Tržiča. — Robasch, Pöschl, Hartig, Pleil, Bach, Steiner, Schlosser iz Prisečnice. — Sonnenberg iz Čakovca. — Brandis iz Gorice. — Radič iz Senie. — Simani iz Zidanega Mosta. — Pevio iz Mirne. — Lussich iz Pulja.

Pri **Maliču**: Schöffel, Popper, Müller, Schacherl z Dunaja. — Rikli, Laurič iz Trsta. — Ai hwalder iz Celovca. — Sauer iz Vel. Kaniže. — Schneider iz Brna. — Boye iz Grada. — Frank, Schreiber, Dietz iz Lundenburg-a.

Pri **avstrijskem caru**: Strukelj iz Cerknega. — Jegelšek, Kosmos iz Thörl-a.

Pri **Južnem kolodvoru**: Stwirtnia iz Solnograda. — Stossier iz Brna. — Tome iz Škocijana. — Pavlik iz Ormoža.

Pri **bavarskem dvoru**: Wolf iz Lienfeld-a.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
26	9. zvečer	737.9	-1.3	m. svzh.	oblačno	
27	7. zjutraj	733.6	-3.4	m. svzh.	oblačno	0.5
	2. popol.	731.5	-1.7	sr. sever	sneg	sneg

Srednja včerajšnja temperatura -0.5°, za 1.8° pod normalom.

Trgovskega učenca

vsprejem takoj v svojo trgovino z mešanim blagom.

Fran Fischer
v Kamniku.

774 3-1

St. 35.399.

Stanarinske knjizice
za stranke z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v **Katol. Tiskarni v Ljubljani.**

Koverte s firmo

in

vizitnice

priporoča

„Katol. Tiskarna“
v Ljubljani.

Najtopleje priporočam za

754 10

Miklavževa darila

svojo bogato zalogo igrač, raznega lepotičja in nagizdnega blaga. Vse po najnižjih cenah.

Fr. Stampfel

v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Jedino pravi

angl. balzam

(Tinctura balsamica)

lekarja

A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in priporočeni od zdravstvenih oblastev.

Da se izognem vsem prevaram, nisim od sedaj naprej to le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje domače zdravilo.

Uteši kašelj, prežene nortanje in zunanje bolesi, povzročuje lahkotno odvajanje in odpravi zobobol, ozebljine in otekline itd. Pristen in neponarejen je ta balzam le tedaj, ako je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka „Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“ v Pregradi, in ako nosi vsaka steklenica zeleno etiketo s popolno jednako varstveno znamko, kakor tukaj zgoraj. Pazite vedno na to varstveno znamko! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah in ravno tako vse prekupce ponarejevanj. Spričevalo izvedencev vis. k. vlade (št. 5782 B, 6108) pravi glasom analitičnega izreka, da moj izdelek ne brani v sebi nikakih prepovedanih ali zdravju škodljivih snovij. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno **A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franco vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštenu povzetju. 524 20-18

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Razglas.

761 3-2

Vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dné 11. novembra 1896 **razpisujejo** se pri podpisnem magistratu naslednja

službeniška mesta na novo organizovane mestne policijske straže:

1. službi dveh stražniških vodij z letno plačo 600 gld.;
2. službe desetih nadstražnikov " " " 500 "
3. službe dvajsetih stražnikov " " " 450 "

Te službe so vse stalne in dobivajo stalno nameščeni stražniki aktivitetno doklado, ki znaša 10% plače dotičnega plačilnega razreda.

Razpisujejo se pa tudi službe osemnajstih provizoričnih stražnikov z letno plačo 400 gld.

Prošnje za te službe je vložiti pri podpisnem magistratu

do dné 10. decembra 1896.

Prošnje, katera mora biti pravilno kolekovana z vsemi prilogami vred, spiši prošilec sam in ji prideni izkazilo o starosti (krstni list) o trdum zdravlju, o posebni sposobnosti za službo, o znanji slovenskega in nemškega jezika v besedi in v pismu in pa o dozdanjem vedenji in službovanji, oziroma poslovanji.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 16. novembra 1896.

Dunajska borza.

Dné 27. novembra.		Dné 26. novembra.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140
Skupni državni dolg v srebru	101	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18
Avstrijska zlata renta 4%	122	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192	Rudolfove srečke, 10 gld.	22
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	Salmove srečke, 40 gld.	69
Ogerska zlata renta 4%	122	Tisine srečke 4%, 100 gld.	136	St. Genois srečke, 40 gld.	71
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	Dunavsko vravnave srečke 5%	130	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	936	Dunavsko vravnave posojilo l. 1878	105	Ljubljanske srečke	23
Kreditne delnice, 160 gld.	364	Posojilo goriškega mesta	112	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153
London vista	119	4% kransko deželno posojilo	99	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3375
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	Akcije tržaškega Loyda, 500 gld.	425
20 mark	11	Priporitetne obveznice državne železnice	222	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	95
20 frankov (napoleondor)	9 južne železnice 3%	173	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	63
Italijanski bankovci	45 južne železnice 5%	127	Montanska družba avstr. plan.	83
C. kr. cekini	5 dolenskih železnice 4%	99	Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	155
				Papirnih rubljev 100	127

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.